

GEVAERT, François-Auguste, componist en musicoloog (Huise bij Oudenaarde 31 juli 1828 - Brussel 24 december 1908).

Zoon van een bakker. Studeerde achtereenvolgens aan de conservatoria van Gent en Brussel en ontpopte zich als een vroegrijp talent. Zo werd reeds in 1847 zijn cantate België op tekst van Prudens van Duyse door de Gentse Société des Beaux-Arts bekroond en had zijn koraal Super flumina Babylonis in hetzelfde jaar eveneens te Gent op de bijeenkomst van het Vlaams-Duits Zangverbond een duidelijk succes. Na enkele studiereizen en een langer verblijf te Parijs werd hij in 1871 directeur van het Koninklijk Conservatorium te Brussel, een functie die hij tot aan zijn dood met grote bekwaamheid zou uitoefenen.

Voor de Vlaamse muziekbeweging is Gevaerts betekenis gering geweest. Reeds vroeg verfranst en als eminent muziekgeleerde door veelvuldige buitenlandsecontacten eerder internationaal dan natio-

naal georiënteerd, toonde hij voor de Vlaamse zaak maar weinig begrip, waarbij trouwens de vraag mag worden gesteld, hoe dit superieur intellect in het eenvoudig, bijwijlen naïef aandoend romantisme van de 19de-eeuwse Vlaamse muziek zou hebben kunnen aarden. Een van de weinige nationalistisch getinte composities die wij van hem bezitten, is de cantate Jacob van Artevelde (1863), op tekst van Napoleon Destanberg, waaruit het Arteveldelied nog tot de gebruikelijke Vlaamse liederenschat behoort. In feite is dit werk echter hoofdzakelijk bedoeld als een lofzang op de stad Gent en dus met wezenlijk andere intenties gecomponeerd dan gelijksoortige cantates en oratoria van Peter Benoit. Als directeur van het Koninklijk Conservatorium te Brussel en bijgevolg als hoogste officiële Belgische autoriteit op muzikaal gebied bestreed hij trouwens Benoits nationale beginselen en was hij een overtuigd voorstander van het zgn. cosmopolitisme.

LITERATUUR: E. Closson, *F.A. Gevaert* (1929); - A. van der Linden, *F.A. Gevaert*, in *Die Musik in Geschichte und Gegenwart*, V (1956); - R.B. Lenaerts, *Gevaert, François Auguste*, in *Algemene Muziek-Encyclopedie*, III (1959).

KAREL WAUTERS